

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 158.

Tenite Sessjon.

49de Møde.

Løverdagen den 10de Decemher.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Den bedste Garantie, man i saa Henseende kan have, er, at enkelte private Foreninger i Virkeligheden anerkjende Nytten af saadanne Foretagender og ansee dem for saa nyttige, at de selv ere villige til at offere Noget derpaa. Det har ikke været Tilfældet med Hensyn til dette Spørgsmaal, som her foreligger; dersom virkelig Landboerne anfaae disse Brøndboringsforsøg for i den Grad vigtige, som her er anført, saa var Intet rimeligere, end at Landboerne selv associerede sig, og selv bragte et Offer for at faae disse Forsøg anstillede; men, saalænge der aldeles ikke har viist sig noget Tegn derpaa, troer jeg, at der er fuldkommen god Grund til at antage, at Overbevissningen om dette Foretagendes Nytte ikke er synderlig stor i Jylland. Dersom Syderne virkelig satte stor Pris derpaa, saa var dog Intet rimeligere, end at de først selv ad den private Vej søgte at bringe dette Foretagende i Gang; saa vilde jeg for mit Bedkommende gjerne indrømme, at det vilde være i høi Grad ønskeligt, om Staten kom et saadant Foretagende tilhjælp, men, saalænge der Intet er skeet ad privat Vej, troer jeg ikke, det vilde være rigtigt, om Staten engagerede sig hert, og jeg troer, at det vilde være saameget mindre rigtigt, som det, at Private gjøre Tilskud, foraarsager, at de selv ere saaledes interesserede deri, at man kan være vis paa, at Forsøget bliver gjort paa en sparsommelig Maade. Det er ogsaa den Vej, vi ere gaaede ved andre lignende Tilfælde; det er f. Ex. paa den Maade, der er givet Præmier til Hundsdyravlens

Fremme, det er paa den Maade Foreningen til Søfartens Fremme er bleven hjulpen, det er paa den Maade, at Bondehøjskolerne blive understøttede; det er uden tvivl den rigtige Vej, og jeg troer ikke, man skal forlade den. Hvad iøvrigt angaaer de Forsøg, der skulde gjøres med Brøndboring, saa er det ikke engang oplyst, at man tør vente sig nogen stor Nytte af dem. I en Skrivelse, som Udvalget har modtaget fra Ministeriet, er det oplyst, at en Mand, som er vant til et saadant Foretagende, skal gjøre nogle Forsøg paa enkelte Steder, men dermed er man neppe hjulpen synderligt. Det er let forud at vide, at Resultatet af dette Forsøg rimeligviis vil blive, at man paa nogle Steder vil finde Vand, paa andre ikke; det er Noget, man kan vide i Forveien, og Sagen synes ikke at komme sin endelige Afgjørelse nærmere derved, at disse Forsøg blive foretagne. Jeg maa derfor tilraade Thinget i den heromhandlede Henseende at blive staaende ved det Resultat, hvortil det ved anden Behandling kom.

Tsberning: Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, om Brøndboringen i Jylland, da maae de ærede Herrer gjøre sig det klart, hvad denne Sag vil sige. Det er allerede Aaringer tilbage, at det fra forskjellige Sider har været bragt paa Dmtale som en yderst vigtig og nyttig Gjenstand, og i saa Henseende har jeg heller ikke dengang næret nogen Tvivl, ja, jeg troer endog, jeg dengang har skrevet, for at fremsthynde den Sag. Den stod i Forbindelse med Undersøgelser og Maalninger og Nivellementer, som ere udførte i Jylland med stor Dygtighed i Aarene 1845 og 1846 eller 1846 og 1847. Dersom Indenrigsministeriet havde villet gaae tilbunds i denne Sag, for det bragte den til Rigsdagen, saa vare Meddelelserne om